

ДУШАНБЕ, 23.05.2020 /АМИТ «Ховар»/. «Мардуми Тоҷикистон қариб чор моҳ таъвоми аз ин беморӣ эмин зиндагии озошта ба сар баранд ва охири моҳи апрел нахустин мубталоӣ бо нишонаҳои ин беморӣ баъди таҳлили дақиқ дар муассисаҳои тиббии Тоҷикистон бистарӣ гардидаанду табибон пайи табобат шуданд.

Ана дар ҳамин шароити вазнини ҳаҷос тӯдае аз хоинони ҳизби террористии нахзати исломӣ дар хориҷи кишвар истода, санги маломат ба сари давлату миллати тоҷик мезананд.

Ҳар рӯз дар асоси ҳаҷомаву воҳима дар шабақаҳои иҷтимоӣ ахбори бардурӯғ ва аз ҳақиқат фарсахҳо дурро нашр карда, аз лаҳзаи гӯё барояшон муносиб ба худ обрӯи ҳасаки ва таваҷҷӯҳи яқлаҳзаина ҷалб мекунад. Миллати аз дасти ин гурӯҳи хунхор азияткашидаи тоҷик аниқ меҳонанд, ки онҳо кистанд ва ҳадафшон қист!», — зикр мекунад олимони тоҷик дар мақолаи худ.

Дар зер матни пурраи мақолаи онҳоро пешкаши ҳонандагон меҳардонем

Имрӯзҳо тамоми ҷомеаи ҷаҳониро бемории нав — КОВИД-19 фаро гирифта, дар байни мардуми сайёра ҷази яъсу наҳмедӣ ва миёни кишварҳои ҳурду бузург ва дӯсту шарикӯ ҳамакор ноҳоварӣ ва эҳсоси беғонагиро паҳн наҳудааст. Дар ҷунин шароити душвору ҳаҷос ақли солим, меҳру шафқат, эҳсоси инсондӯстӣ ва дасти ҳайру саҳо дароз наҳудан ба гирифтори ин вабои аср аз ҷазилати инсонӣ ва гоҳи инсонбудани бани баҳар шаҳодат меҳада.

Аз ин бемории ҳамагир қасе ё кишваре эмин буда наметавонад ва давлатҳои абарқудрату аз лиҳози ҷанновариҳои тиббию технологӣ пешрафта низ дар ҳолати ҳайрониву раҳгумӣ қарор гирифта, ҷуёи роҳҳои табобат ва доруи (вакцинаи) ин беморӣ ҳастанд. Дар ҷунин вазъияти ҳаҷосу ҳатарзои ҷомеаи ҷаҳонӣ Тоҷикистон низ дар раҳифи дигар кишварҳои ҷаҳони муҳамаддин аз огози паҳншавии ин вабо дар як қатор кишварҳои ҷаҳон тадбирҳои пешгирӣ аз паҳншавии ин ваборо роҳандозӣ наҳуда, то ҳади имкон барои пешгирӣ аз сирояти ин қасали қорҳои омадагиро ҷоннок наҳуд.

Манъи ҳаракати катораҳои мусофиркаш тавассути роҳи оҳан ва таваккуфи парвози тайёраҳо ба ҳатсайрҳои тамоми кишварҳои гирифтори ин беморӣ ва пурра манъ кардани рафтуомади шаҳрвандон баъди муайян шудани ин беморӣ дар кишварҳои ҳамҷавор ва риояи тадбирҳои шадиди санҷишу муоинаи шаҳрвандони ба кишвар воридшаванда аз нахустин тадбирҳои буданд, ки Ҳукумати кишвар ҳанӯз аввалҳои моҳи феврал амалӣ намуд. Аз огози пайдоиши ин бемории ҳамагир дар Ҷумҳурии Чин то пахншавии он дар тамоми сайёра муҳлати ҳамагӣ ду- се моҳ буд, ки ин барои кишварҳои сараҳолии дунё фурсати ҳеле кам аст.

Мардуми Тоҷикистон қариб чор моҳ тавонистанд аз ин беморӣ эмин зиндагии озоишта ба сар баранд ва охири моҳи апрел нахустин мубталоён ба нишонаҳои ин беморӣ баъди ташҳиси дақиқ дар муассисаҳои тиббии Тоҷикистон бистарӣ гардиданду табибон пайи табобат шуданд. Ана дар ҳамин шароити вазину ҳассос тӯдае аз ҳоинони ҳизби террористии нахзати исломӣ дар хориҷи кишвар истода, санги маломат ба сари давлату миллати тоҷик мезананд.

Ҳар рӯз дар асоси ҳангомаву воҳима дар шабакаҳои иҷтимоӣ ахбори бардурӯғ ва аз ҳақиқат фарсахҳо дурро нашр карда, аз лаҳзаи гуё барояшон муносиб ба худ обрӯи ҳасаки ва тавачҷӯи яклаҳзаина ҷалб мекунанд. Миллати аз дасти ин гурӯҳи хунхор азияткашидаи тоҷик аниқ медонанд, ки онҳо кистанд ва ҳадафшон чист!

Агар таърихи наҷандон тулонии давлати навбунёдамонро саҳифагардон кунем, ҳотираи таърихии мардуми ҳушёру бедорро тоза намоем, мебинем, ки чанд маротиба тӯли солҳои соҳибистиклолӣ миллати тоҷик шохиди дасисаҳои афроди миллаткушу тамаддунсӯз ва ҳоинони имонфурӯхта гашта, танҳо ба ваҳдату сарҷамъӣ ва таҳаммули азали тамоми мушкилоти пешомадаро паси сар кардаанд.

Солҳои аввали соҳибистиклолӣ аъзои ин ҳизби террористӣ ҳукумати амалкунандаро ба роҳи зӯрӣ ғасб карда, фаъолияти тамоми шохҳои давлатдориро фалаҷ намуданд. Дар ҳар як кӯчаи шаҳри обод даҳҳо маҳлуки ба сарпӯши сафеду дили сиёҳ, ришдору мусаллаҳ ва ба ҷашмони ташнаи хун якбора пайдо гардида, мардуми бечораву бегуноҳро ғаравгон гирифта, ҷун сайд шикор мекарданд. Таҳкиру ғорат ва латуқуб аз амалҳои муқаррариву рӯзмарраи ғумоштағони маблағҳои хориҷӣ буданд.

Дар миёни аҳолии кишвар тафриқа андохта, минтақаҳои кишварро ба ҳудиву бегона ҷудо намуданд, ба ҷои дастгириву ғамхорӣ ва таъминоти мардуми аз дасисабозиро

хаставу нимгуруснаи тоҷик, як минтакаи калони кишварро дар мухосираи иқтисодӣ қарор дода, қариб ҳашт моҳ нагузоштанд, ки маводи гизой доруворӣ ва дигар маводи мавриди ниёзи аввал ба минтакаи Кӯлоб ворид гардад.

Дар натиҷа авзои бе ин ҳам ноороми мамлакат хатарзо гардид ва аввалин тирро ба сӯи ҳаммиллати худ хунхорони хизби нахзати исломӣ ба хоҷаи тарс додани мардум кушода, кишварро бо ҳоку хун печониданд. Хисороти ин ҷанге, ки афроди имонфурӯхта бо маблағи хоҷагони хоричияшон ба сари миллат таҳмил намуданд, ба ақли инсонӣ рост намегирад.

Ва имрӯз низ ин афроди миллаткуш аз сангарҳои хоҷагони хоричияшон муҳайёнамуда берун нарафта, бо тамоми овоз ба атрофу акноф ҷор мезананд, ҳудро ғамхору дастгири мардуми мубтало нишон дода, иддао доранд, ки фалонӣ касалу фалон мансабдор дар беморхона ва вазорати тандурустӣ барои онҳо гӯё омили дақиқро пинҳон наменамояд.

Агар мардед, ба як ҳамватан дасти кӯмак дароз карда наметавонед, санги маломатро ба сари худ занед, ки ин рафторатон амали ночавонмардист!

Агар шири модар хӯрдаед, ҳароматон бод риёкорони мазҳабфурӯш!

Оё худ андешидаед, ки аз дасти ҳуди шумо- котилони дахшатафкани хизби террористии нахзати исломӣ 150 ҳазор нафар дар солҳои 1992-1997 ҷон додаанд.

Ҳуни 150 ҳазор нафар қурбонии ин ҷанги бо дасти кишварҳои манфиатдор роҳандозикардаи ғайраватонии хизби террористии нахзати ислом дар ғардани шумо- саркардагону роҳбарони диққату имрӯзи ин хизби террорист!

Миллионҳо ғурезаву дарбадар ва ҳазорон ҳазор нафар беҳонумон ғардида, маҳз шумо –ҳоинони мазҳабфурӯш зомини ашқи ятимони падарғумкардаву модарони ҷиғарбандашонро аз дастдода ғардидаед. Магар зарару хатари Шумо аз вируси ҳамагир зиёд нест, ки имрӯз аз дур нишаста, бо ҳандаву маломат ба сари миллати худ қиссаҳои диққат бофта, шумораи маризону ғавтидагонро ҳисоб мекунед?

Ахли зиёи мамлакатро катл кардед, бехтарин олимону донишмандони кишварро куштед!
Максадатон аз ин амали хайвонсиратиятон як чиз буд; миллат бояд пойбанду
дастнигари чанд муллои худхонда бошад!

Рӯйхати онхое, ки аз дасти котилони ин хизби террористӣ зиндагиро падруд гуфтаанд,
аз теъдоди ғавтидагони бемории ҳамагири КОВИД-19, ки на бо марги мачбурӣ, балки
дар натиҷаи беморӣ дунёро падруд гуфтаанд, ҳазорҳо маротиба зиёданд:

Ва инак;

РҶҲАТИ

**Шахсиятхое, ки Ҷ солҳои ҷанги шаҳрвандӣ дар Тоҷикистон (1992 – 1997) аз тарафи
аъзои Ташкилоти террористии хизби нахзати исломӣ ба таври ваҳшиёна кушта
шуданд, барои мулоҳизаву муқоисаи роҳбари Ҷ дасисабозу ташнаи хуни ин
ташкилоти террористӣ-Муҳиддин Кабирӣ рӯи саҳифаи таърихи миллат бо ҳарфи
сиёҳ сабт аст, пешниҳод мегардад.**

1. Нурулло Ҳувайдуллоев- аввалин Прокурори генералии Ҷумҳурии Тоҷикистон.
Субҳи

24 августи соли 1992 дар роҳ ба сӯи қор аз ҷониби силоҳбадастони

ТТЭ ХНИ бераҳмона ба катл расонда шуд. Дар рафти ташхис аз бадани марҳум Нурулло
Ҳувайдуллоев беш аз 20 тир дарёфт гардид.

1. Моёншо Назаршоев- муовини Раиси Шурои Вазирони Ҷумҳурии Тоҷикистон. 1
0 марти соли 1994 дар назди манзили истиқоматиаш бераҳмона кушта шуд. Катли ӯ
замоне иттифок афтод, ки бояд даври аввали музокирот оид ба сулҳ (шаҳри Москва,
апрели соли 1994)-ро роҳбарӣ мекард. Ин қори душманони миллати тоҷик- ХНИТ ба
хотири ҳалал расондан ба раванди сулҳ буд.

1. **Мунавваршо Назриев- муовини Сарвазир Ҷумҳурии Тоҷикистон.** 21 март соли 1994 дар роҳи Душанбе – Гарм мавриди ҳамлаи гурӯҳи силоҳбадастони ин ташкилоти террористӣ қарор гирифт. Дар натиҷаи террор ва мунфачир кардани мошини хизматиаш ҷон бохт.

1. **Хайдар Косимов- Кахрамони ИЧШС.** Соли 1993 дар 71 — солагӣ, пас аз оташ задани манзили зисташ дар ноҳияи Вахш ғирорӣ шудани хонаводааш ба ноҳияи Кумсангир, аз сӯйи размандағони бераҳми ХНИТ ба катл расидааст. Котилони нахзат барои он Х.Косимро куштанд, ки муқобили идеология ва ҳадафҳои зиддимиллиашон баромад карда буд.

1. **Мухаммад Осимӣ- Президенти АИ Ҷумҳурии Тоҷикистон.** 27 июли соли 1996 вақте ба қор рафтанд, дар роҳ аз ҷониби ноҳалафони нахзатӣ бо шеваи ниҳоят бераҳмона ва ваҳшиёна кушта шуд. Бо катли олим ин котилони ҳуношом гумон доштанд илму дониш ва маърифату пешрафти Тоҷикистонро мекушанд. Саркардағони ин созмони террористӣ иқдор карданд, ки ин ҷинояти мудҳиш қори дасти террористони нахзатист.

1. **Минҳоч Гуломов- доктори илми тиб, академик.** 6 майи соли 1996 ин олими шинохта, ки узви вобастаи Академияи илмҳои тибби ИЧШС буд, аз дасти котилони нахзатӣ бераҳмона ба катл расонда шуд.

1. **Ҷосуф Исҳоқӣ- ходими сиёсӣ ва ҷамъиятӣ, ҷарроҳи номвар, ректори ДДТТ.** 6 май дар як рӯз бо Минҳоч Гуломов ба шаҳодат расид. Ҷосуф Исҳоқӣ аз ҷумлаи маъруфтарин олимони соҳаи тибби муосири тоҷик ва нобигағони давр буд, ки дар айни қамолоти эҷодӣ аз дасти ҷиноятқорони нахзатӣ ваҳшиёна ба катл расонида шуд.

1. **Сайф Раҳимзода Афғардӣ-** раиси Қумитаи телевизион ва радиои назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон (1997-2000). Марғи ӯ дар таърихи 20 майи соли 2000 қомеаи қишвар, баҳусус, аҳли фарҳангу зиёи мамлақатро тақон дод. Ин шаҳсияти барқамолро тақрибан соати 21:30 — и ҳамон рӯз дар назди даромадғои бинои истиқоматиаш қанд ноҳалафи зиёиқуши аъзои ТТЭ ХНИ бо зарби тир ба ҳалокат расониданд.

1. **Фатхуллохон Шарифзода- муфтии мусулмонони Тоҷикистон.** Соли 1995 ба таври ваҳшиёна кушта шуд. Сабабашро нахзатиён дар баромадҳои зидди манфиатҳои худ мебинанд.

1. **Абдулло Мукаррабӣ- рохбари ҷараёни динии «Баҳоия» дар Тоҷикистон.** 24 сентябри соли 1999 аъзои ТТЭ ХНИ Ф. Комилов, Т. Мирон ва М. Нарзуллоев бо супориши бевоситаи рохбари ин ташкилот ба манзили зисти Абдулло Мукаррабӣ, воқеъ дар шаҳри Душанбе ворид гардида, ӯро бо азияту озори зиёд қатл мекунанд.

1. **Муродулло Шерализода- сармухаррири рӯномаи «Садои мардум».** 5 майи соли 1992 дар назди бинои Шӯрои Олӣ аз тирӣ силохбадастони нахзатӣ ба ҳалокат расид. Яке аз аввалин қурбонҳои ҷанги таҳмилии шаҳрвандист, ки аз сӯи нахзатиҳо анҷом дода шуд.

2. **Маҳсум Олимӣ- шоир ва рӯзноманигор.** Ӯ дар айни камолоти ҷавонӣ аз дасти қотилони миллат – аъзои ТТЭ ХНИ дар шаҳри Душанбе кушта шуд ва пас аз чанд рӯз ҳадаи дар ҳоку хун огуштаашро дар қанори шаҳри Душанбе пайдо карданд. Ин ҳодисаи мудҳиш 24 октябри соли 1992 ба вуқӯъ пайваста буд.

1. **Отаҳон Латифӣ- рӯзноманигор.** 22 сентябри соли 1998 дар шаҳри Душанбе ҳангоми ба ҷойи қор рафтани аз ҷониби гурӯҳи ХНИ ба қатл маҳкум шуд. Ӯ собиқ муовини Раиси Шӯрои Вазирони Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳбири рӯномаи «Правда» ва муовини Сарвазирӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон буд.

1. **Муҳиддин Олимпур- рӯзноманигор, муҳбири ВВС.** 12 декабри соли 1995 ба қатл расонда шуд.

1. **Сафаралӣ Кенчаев- собиқ раиси Шӯрои Олӣ.** Гурӯҳе аз силохбадастони нахзатӣ дар асоси тарҳи рохбаронашон ин сиёсатмадор ва он замон вакили Шӯрои Олиро бо ҳадафи ҳос террор карданд. С. Кенчаев 30 марти соли 1999 дар шаҳри Душанбе кушта шуд.

1. **Қароматуллои Қурбон- Ҳунарпешаи шоистаи Тоҷикистон.** Сарояндаи маъруф 18 октябри соли 1992 ҳангоми бозгашт аз ноҳияи Ёвон ба шаҳри Душанбе аз ҷониби гурӯҳи силохбадаст мавриди террор қарор гирифт.

1. **Карим Юлдошев- мушовири давлатии Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба сиёсати хориҷӣ.** Дипломати соҳибтаҷриба 7 июли соли 2001 аз ҷониби зарҳаридони нахзат катл гардид. Ин куштори фармоишӣ нимаи ҳамагон рӯз дар назди даромадгоҳи манзили истиқомати марҳум сурат гирифт, ки омилони ососии он аъзои гурӯҳи ТТЭ ХНИ мебошанд.

1. **Нурмаҳмад Атобеков- полковники КМБ, дипломат.** Ҷӯро моҳи майи соли 1991 бо максоди ноором кардани вазъӣ ҷумҳурий дар шаҳри Душанбе бо зарби гулӯла куштанд, ки қори дасти рӯҳониёни таҳрибкор буд.

1. **Хушбаҳт Муборақшоев- хабарнигори ТВ “Тоҷикистон”.** Моҳи декабри соли 1992, ҳангоми иҷрои рисолати касбӣ дар шаҳри Душанбе кушта шуд.

1. **Кулмаҳмад Абдулхусейнов- нависанда.** Узви Иттифоқи нависандагонии Тоҷикстон. Силоҳбадастон дар идомаи сиёсати зиёикушии нахзатӣ ӯро 22 декабри соли 1992 дар ноҳия Варзоб ба катл расонданд.

1. **Ҷамшед Давлатмамадов- муҳбири ТоҷикТА.** Моҳи декабри соли 1992 дар шаҳри Душанбе кушта шуд.

1. **Муҳтор Бугдиев- муҳбир — суратгири АМИТ “Ховар”.** 18 сентябри соли 1992 дар пойтахти мамлакат ҳадафи ҷаҳолатпарастони рӯҳонӣ қарор гирифт ва бераҳмона кушта шуд.

1. **Ғайзуллоев Таваккал- муҳбир рӯзномаи “Субҳи Ёвон”.** 17 ноябри соли 1992 аз дасти душманони маърифатсӯз ба шаҳодат расид.

1. **Ҷангибек Давлатмиров- устои Донишгоҳи техникаи Тоҷикистон.** Ин олими барҷастаро, ки аз зумраи рӯшанфикрон буд, соли 1992 ҷисман аз байн бурданд.

1. **Тӯра Кобилов-** сармухаррири рӯзномаи “Байраки дустӣ”. Мохи июни соли 1992 дар ноҳияи Бохтар ба катл расонида шуд.

1. **Ширинчон Амирҷонов-** мухбири радиои “Тоҷикистон”. Соли 1992 дар пойтахти мамлакат бар асари амалҳои ҷинойткоронаи нахзатӣ ба шаҳодат расид.

1. **Олим Заробеков-** рӯзноманигор. 7 майи соли 1992 дар хонаи радиои Тоҷикистон зимни гасби хонаи радио аз ҷониби кӯрдилони ТТЭ ХНИ кушта шуд.

1. **Табаралӣ Сайдалиев-** сармухаррири рӯзномаи “Ба пеш”. 21 октябри соли 1992 дар назди манзили истикоматиаш мавриди ҳамла қарор гирифта, ҷон бохт.

1. **Шарифамоҳи Кишвардухт-** мухбири рӯзномаи “Навиди Вахш”. Силохбадастон и нахзатӣ ўро бегоҳии 22 сентябри соли 1992 ҳамроҳи ягона фарзанди 16-солааш аз хона бурданд ва бераҳмона катл карданд.

1. **Абдулҳаким Шукуров-** муовини сармухаррири рӯзномаи “Нидои ранҷбар”. 21 августи соли 1993 дар ноҳияи Ғозималик (ҳозира Хуросон) кушта шуд.

1. **Олимҷон Ёрасенов-** мухбир рӯзномаи “Хатлон”. Мохи июни соли 1993 дар ноҳия Вахш кушта шуд.

1. **Пиримкул Сатторӣ-** мухбири “Ҳақиқати Кӯргонтеппа”. 28 майи соли 1993 катл гардид.

1. **Шарофидин Қосимов-** мухбири рӯзномаи “Навиди Вахш”. Гурӯҳи силохбадасти нахзатӣ мохи май соли 1993 дар як сӯиқасд ўро ба ҳалокат расонданд.

1. **Саидмурод Ёров- муовини сардабири мачаллаи “Фарҳанг”.** Чанд муддат бедарак шуд. Нихоят 2 феврали соли 1993 дар шаҳри Душанбе часадашро пайдо карданд, ки дар идомаи кушторҳои берахмонаи нахзатиҳо аз байн бурда шуд.

1. **Камчибек Рашидбеков- устои варзиши ЧШС Тоҷикистон.** Директори клуби варзишӣ ва сарвари мактаби варзиши шаҳри Орчоникидзеобод (имрӯза Ваҳдат) буд. Ҷӯро моҳи июли соли 1993 берахмона куштанд.

1. **Охонлаъл Оламов- вазири нақлиёти Ҷумҳурии Тоҷикистон.** Мисли дахҳо нафарони аз ҷониби нахзатиҳо рабудашуда, гурӯҳе соли 1993 ӯро аз хонааш бурданд, ки то ҳол бенишон аст.

1. **Олимҷон Абдулов- коргардони ТВ “Тоҷикистон”.** Замоне, ки вайро куштанд, директори барномаҳои фарҳангии ТВ “Тоҷикистон”. Катли ӯ 2 сентябри соли 1993 сурат гирифт.

1. **Эмилия Подобед- муҳбири рӯзномаи “Коммунист Таджикистана” дар вилояти К
ӯр
г
онтеппа (имрӯза Хатлон)**
.
Баъд аз бедарак шудан, 8 сентябри соли 1993 ҷисми бечонашро аз дарё пайдо карданд, ки ба шеваи кушторҳои аъзои ТТЭ ХНИ айният дорад.

1. **Зухуриддин Суяӣ— сармуҳаррири мачаллаи “Тоҷикистон”.** 22 октябри соли 1993 дар ноҳияи Ваҳш кушта шуд.

1. **Хушбахт Хайдаршо- муҳбири рӯзномаи “Тоҷикистони Шӯравӣ” (имрӯза “Ҷумҳурият”).**
ро дар баҳорон куштанд. Субҳи 19 майи соли соли 1994 дили Хушбахт Хайдаршо бар асари 5 тири котилони ноҳалафи ба доми ТТЭ ХНИ афтада, аз тапидан бозмонд.

ӯ

1. **Амонбек Шохзода- шоир.** Мохи июли соли 1994 дар шаҳри Хоруг чон бохт.

1. **Давлаталӣ Рахмоналиев- шорехи сиёсии телевизиони “Тоҷикистон”.** 18 августи соли 1994 дар назди манзили истикоматиаш аз тири душманони миллат ба катл расид.

1. **Хомидҷон Ҳакимов— сардабири рӯзномаи “Ҳақ сӯзӣ”.** 12 декабри соли 1994 дар назди хонааш кушта шуд.

1. **Муҳаммадшариф Ҳолов- директори театри “Чавонон”.** 16 ноябри соли 1995 дар шаҳри Душанбе катл карданд.

1. **Зайниддин Муҳиддинов- рӯзноманигор.** Катли ӯ дар идомаи силсилакушторҳои рӯзноманигороне, ки аз мавқеи муҳолифони давлат ҷонибдорӣ намекарданд, сурат гирифт. Зайниддинро 14 марти соли 1995 дар ноҳияи Рудақӣ ба ҳалокат расонданд.

1. **Почохон Сайфиддинов- муҳбири “Адабиёт ва санъат”.** Чанд муддат бедарак шуд. Мунтаҳо ҳадаи хабарнигорро 29 сентябри соли 1995 аз рӯди Вахш пайдо карданд.

1. **Нафасбек Раҳмонов- собик муҳбири “Маориф ва маданият”.** Мохи майи соли 1995 аз ҷониби гурӯҳи силоҳбадастони тахти роҳбарии Ризвон дар шаҳри Баҳораки Афғонистон кушта шуд.

1. **Мусофир Набиев- котиби масъули маҷаллаи “Занони Тоҷикистон”.** 1 декабри соли 1995 силоҳбадастон ӯро шадидан латуқӯб намуданд, ки бо ҷароҳатҳои вазнини ҷисмонӣ дар беморхона вафот кард.

1. **Виктор Никулин— муҳбири ОРТ.** 28 марти соли 1996 назди студияи РТР, ОРТ дар шаҳри Душанбе дар асоси фармоиши роҳбарияти ТТЭ ХНИ кушта шуд.

1. **Саидшо Саидов- мухбири радои “Тоҷикистон”.** 4 феввали соли 1996 дар ноҳия Тавилдара (имрӯза Сангвор) аз ҷониби силохдорони ҷохталаби нахзатӣ кушта шуд.

1. **Акбари Шариф- мухбири ТВ “Тоҷикистон”, собик сардабири рӯзномаи “Наврӯзи Ватан”.**

Силохбадастон дар таърихи 4 феввали соли 1996 бо ҳадафи муайян ӯро бо мошин пахш намуданд, ки баъд аз се рӯзи бистарӣ дар беморхона ҷон дод.

1. **Ҳомид Маликов- рӯзноманигор, корманди радио ва телевизион.** 6 январӣ соли 1993 аз як ҳамлаи силохбадастон бо захмҳои ҷисмонӣ ҷон ба саломат бурд. Аммо, моҳи декабри соли 1997 боз ба дасти душманони миллат афтида, дертар аз зарби латуқӯби сахт вафот кард.

1. **Миерхаим Гавриелов- муҳаррири техникии “Тоҷикистони Шӯравӣ” (ҳоло “Ҷумҳурият”).** 8 июни соли 1998 қурбони амалҳои ҷинояткорона гардид ва аз ҷониби силохбадастон кушта шуд.

1. **Ҷумъахон Хотамӣ— сардори Ҳадамоти матбуоти ВКД.** 5 июли соли 1999 дар шаҳри Душанбе ба қатл расид.

1. **Искандари Хатлонӣ- шоир ва рӯзноманигор.** 21 сентябри соли 1999 дар манзили истикоматиаш дар шаҳри Москва кушта шуд.

1. **Александр Алпатов- мухбир — суратгири АМИТ “Ховар”.** 1 сентябри соли 1999 дар шаҳри Душанбе аз ҷониби қотилони силохбадаст ба шаҳодат расид.

1. **Абдурахим Рахимов- Вазири фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон.** 8-уми сентябри соли 2001 дар назди манзили истикоматиаш бо услуби барои террористони нахзатӣ

маъмул ба катл расонида шуд. Ҷу рохбарии комиссияи давлатӣ оид ба таҷлили ҷашни Истиклолиятро ба ӯҳда дошт.

2. **Филолшо Хилватшоев**— хабарнигори “Паёми Душанбе”. Моҳи майи соли 1992 ба таври ваҳшиёна аз ҷониби афроди мусаллаҳи ХНИТ кушта шуд.

3. **Гадоев Нуралӣ** –дотсенти ДМТ соли 1992 дар роҳ ба сӯи коргоҳ кушта шуд.

4. **Чунайдуллоҳ Халифа**— хабарнигори рӯзномаи “Байраки дӯстӣ”. 12-уми декабри соли 1993 дар шаҳри Калининобод (ҳоло Сарбанд) кушта шуд.

5. **Гадобой Ёзбеков (Сармад)-шоир**. 18-уми октябри соли 1994 аз ҷониби афроди шоиркушу тамаддунсӯзи нахзатӣ латуқӯб гардида, баъди ду моҳ дар шифохона даргузашт.

6. **Сайфиддин Сангов**— муовини раиси кумитаи иҷроияи вилояти Кӯлоб.

7. **Чамшед Осимов**- сармушовири вазорати тандурустӣ.

8. **Тағойхон Шукуров**- раиси суди ноҳияи Ғозималик (ҳоло Хуросон).

9. **Искандар Каримов**- муҳбири рӯзномаи “Кургантюбинская правда”.

10. **Михаил Никулин**— хабарнигори ОРТ.

11. **Одил Исломи**— журналист.

.... ва садҳо афроди саршиносу зиёии миллатро шумо- ҷаллодону хунхорони фуруҳташудаи ҳизби нахзати исломӣ барои дастгирӣ накардани ақидаву андешаи шайтониатон бо ваҳшонияти зиёд ба катл расонидед!

Аз рӯйхати афроди бегуноҳи аз ҷониби тӯдае беимон кушташуда бармеояд, ки шумо танҳо ҷеҳраҳои дунёи фарҳангу маърифат- олимону шоирон ва рӯзноманигорону шахсиятҳои соҳиби ақли солим, мафкураи дунявирошуда, худшинос ва ватандӯстро танҳо барои он куштед, ки барои ҷанд муллои худхондаи нахзатӣ, дастнигари давлатҳои ба ном исломӣ ва баумеди ваъдаҳои пуч минбари шеърӯ суханро арзонӣ бидиҳед ва миллати соҳибтамаддуну соҳибфарҳанги тоҷикро натавонанд аз мазҳаб, балки аз таъриху фарҳанги бою оламшумулаш ҷудо намоед. **Тахти роҳбарии хоҷагонӣ худ, ки тамоми мардуми Тоҷикистон ҳамчун “бародарони ҳамзабон” мешиносанду медонанд, хостед ба сари миллати тоҷик фарҳангу мазҳаби бегонаробо зӯри силоҳ, зӯроварӣ ва тарсонидан бор кунед.**

Лекин ба

ҳадафҳои нопоки худ нарасидед ва то ҳол бовар доред, ки мардум шуморо бовар мекунад, аз ин мақсадҳои таҳрибкоронаву ҳоинонаи худ даст накашидаед. Сабк ва услуби катлу кушторатон аз солҳои 1992 инҷониб тағир наёфт. То солҳои 2015-2017 дар ин ё он ғӯшаи Тоҷикистон даст ба амалҳои ваҳшиёна зада, имрӯз дар баъзан кишварҳои Аврупо даъвои демократия ва озодии сухан мекунад. Дар лаҳзаи наҷандон тӯлонии таърихӣ, ки ҳокимиятро бо зӯри силоҳ ғасб кардед, ҷеҳраи манфури худро нишон додед, халқи Тоҷикистон ҳамаи ҳадафу ниятҳои разилонаву инсонбадбинонаатонро дарк намуд ва роҳи ояндаи ҳешро муайян кард. Мақсад аз катли суханварон ин ҳомӯш кардани садои шеърӯ сухан ва бегона хондани ҷашнҳои қадимаи миллат, ки аҷнабиён натавонистанд

шўълаи умеду боварио дар дили миллати суханпарвару шеърдўст ва тамаддунофари тоҷик хомўш кунанд, якин шуд;

Ин хизби террористӣ бо шеваи бегона зидди манфиатҳои миллат хатти маш гирифтаву барои амалӣ намудани ҳадафҳои нопоки мазхабфурӯшон мардумро қатли ом мекунанд.

Шаҳру деҳаҳои сўзондаастон имрӯз гулистон шудааст. Модари тоҷик садҳо олиму шоиру суханвар офарид, вале ҷои онҳое, ки аз тири ноҳалафи ҷаллодони нахзатӣ ин дунёи зеборо падруд гуфтаанд, дар қалби ҳар як зиёии кишвар, пайвандону ҷигарбандонаш ҳолист.

Миллати тоҷик тақдири ояндаи ҳудро бо дастони ҳеш дар Сарқонун навишт ва дигар роҳи ояндаи ин сарзамин муайяну дақиқ аст. Ҳеҷ як ҳоину дайдуя ғадои дастнигар ва бозичаи дасти дигарон наметавонанд ин оромиву зиндагии шоистаро ҳалалдор намояд.

Он саҳифаҳои сиёҳи дар таърих бо дастони ҳунолуд навиштаи роҳбарони дирузу имрӯзи хизби террористии нахзати исломӣ, ки мучиби нангу ори ҳар як фарди ватандўст ғардидааст, дар хотираҳои мардум нақш бастааст. Мушқилоти муваққатии мардуми тоҷик мисли мушқилоти дигар мардуми ҷаҳон аз роҳи ақлу дониш қор гирифтани пушти сар мешавад.

Вале як қиз- пастиву разолат, ночавонмардӣ, кўрдилӣ ва миллатбадбинии миллатқушони нахзатиру ифшо қард:

Дигар давлат, кишвар, қавму миллатҳое, ки ба ин беморӣ мубталоянду дар дохилу ҳориҷ муҳолифу норозӣ қоранд, ҳеҷ қадоми онҳо ба сари миллату давлат ва сарзамини ҳуд ин тавр қорони тўҳмату ҳақорат қарехта, аз мусибати ҳамватани ҳуд табли шодӣ қада, ҳудро дар саҳифаҳои иҷтимоӣ расвои олам нақардаанд.

Мо як гурӯҳ зиёиёни тоҷик ба рӯи ҳамон “қоршиносони мустақил”, “фаъолони шабақавӣ”, “блогер”-у “ҳомии ҳуқуқатон” ТУФ қардем.

Шуморо дар кишвари мо на ракиби сиёсӣ, балки селаи шағолони аз гуруснагӣ бафарёдомада мешиносанд ва харчанд ҳамачоятонро дарронда суханҳои таҳкиру озордиханда мегуед, мо медонем, ки ин лухтакҳои ровиятон аз ҷониби кӣ хо маблағгузорӣ мешаванд ва дар атрофи кӣ парвонавор мераксанд. Аз тарзи рафтору гуфтори ба занҳо монандашон мо медонем шумо барои ҷӣ азобу азият мекашед ва яқин бо ин хасрат ба он дунё-“бихишти абадӣ”-ягон меравед.

Ин хангомаву хайоҳуи сағонаи Кабириву чанде аз кавми лут, ки атрофаш ҳамъ кардааст, Ғадозодаҳову дигар ғадҳои дари хориҷиён “роҳбарони альянсу иттиҳодҳои худхондаро” равшанфикронӣ зиёиён ва тамоми мардуми шарифи Тоҷикистон бо таъбири “Дарё палид менашавад аз даҳони сағ” ба мизони ақл баркашида, идомаи дасисаҳои қаблӣ қабул намудаанд ва намегуздоранд, ки зиндагии тинчу осудаашонро қадом як гурӯҳи ватанфурӯш, ҳоин, миллаткушу тамаддунсӯз ва мазҳабфурӯшу мансабталош барҳам занад.

Убайдулло Насрулло КАРИМЗОДА, директори Институти таърих, бостоншиносӣ ва мардумшиносии ба номи А.Дониши АМИ Тоҷикистон, доктори илмҳои таърих.

Шарифзода БОЙМУРОД, директори Институти забон ва адабиёти ба номи А.Рӯдакии АМИ Тоҷикистон, номзади илмҳои филологӣ

Ҳақимов ФАЙЗАЛӢ, директори Институти зоология ва паразитологияи ба номи академик Павловский Е.Н. АМИ Тоҷикистон, доктори илмҳои биологӣ.

Сарчашма: <http://khovar.tj/2020/05/millatkushu-tamadduns-zon-millati-az-dasti-in-gur-i-hunhor-aziyatkashidai-to-ik-ani-medonand-ki-on-o-kistand-va-adafashon-chist/>